

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Historia sztuki

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Dzieje kultury nowożytnej

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok II, semestr letni

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 2

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie z oceną

Prowadzący:

wykład: dr hab. Tomasz Graff;

Koordinator sylabusu:

dr hab. Tomasz Graff

Sylabus dostępny w ramach:

- [Dzieje kultury nowożytnej](#) [na kierunku:] [Historia sztuki](#) (Hsz), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr letni

◦ [prowadzący wykład:30h/zo/2ECTS]: dr hab. Tomasz Graff;

Wymagania wstępne:

Brak

Cele:

Orientacja w bogactwie kulturowym nowożytnej Polski (ze szczególnym uwzględnieniem Krakowa i Małopolski) i Europy, znajomość najważniejszych zjawisk kulturowych epoki.

Treści kształcenia:

T.1 - Student dowie się, w jaki sposób narodziła się kultura nowożytna i jak wyglądały jej przemiany do

końca XVIII wieku.

T.2 - Poruszone zostaną najważniejsze zagadnienia dotyczące podstawowych zjawisk kulturowych epoki i związanych z nimi przemian w mentalności europejskiej.

T.3 - Student pozna główne nurty reformacji i kontrreformacji na tle przemian politycznych i społecznych. Student zostanie zapoznany z działalnością kulturotwórczą dworu królewskiego, mecenatem królewskim i magnackim, ze szczególnym uwzględnieniem biskupów krakowskich. Przedstawiona zostanie rola Uniwersytetu Krakowskiego w kształtowaniu polskiej kultury w dobie nowożytnej ze szczególnym uwzględnieniem działalności czołowych luminarzy nauki i kultury.

1. Monarchia konstytucyjna Francji i Rewolucja Francuska

2. Dziedzictwo hegemonii francuskiej w Europie

3. Europa po Kongresie Wiedeńskim

4. Przebudzenie narodowe na Bałkanach

5. Rewolucje europejskie w latach 1830-1917

6. Nowe ruchy i prądy polityczne w Europie w XIX w.

7. Polska Wielka Emigracja

8. Socjalizm i narodziny doktryny komunistycznej – kwestia robotnicza

9. Droga do zjednoczenia Włoch i Niemiec

10. I wojna światowa

11. Dwudziestolecie Międzywojenne

12. II wojna światowa

13. Europa po II wojnie światowej

14. Zimna Wojna

15. Integracja europejska w końcu XX w.

Efekty kształcenia:

WIEDZA

W_1 Student definiuje podstawowe pojęcia związane z podstawowymi aspektami kultury nowożytnej i ma świadomość jej znaczenia dla kultury współczesnej.

W_2 Student po zakończeniu kursu powinien charakteryzować pojęcia i zjawiska dotyczące najważniejszych nurtów literackich, filozoficznych i religijnych epoki w Polsce i Europie; mieć świadomość historycznej zmienności idei i znaczeń języka i posiadać umiejętność dokonywania analizy i interpretacji nowożytnych zjawisk kultury i umieszczania ich w odpowiednim kontekście.

KOMPETENCJE

K_1 powinien rozumieć konieczność popularyzacji wiedzy z zakresu kultury nowożytnej i mieć świadomość odpowiedzialności za zachowanie nowożytnego dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata.

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

M.2 Prezentacja multimedialna z elementami analizy tekstów źródłowych

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Test obejmujący podstawowe wiadomości dotyczące kultury nowożytnej poruszane na wykładzie. Warunkiem otrzymania z testu pisemnego oceny dostatecznej jest uzyskanie minimum 50% punktów możliwych do zdobycia; ocena + dostateczna (3,5) powyżej 60 %, ocena dobra powyżej 75%, ocena +dobra (4,5) powyżej 85 %, ocena bardzo dobra powyżej 90%.

Lektury podstawowe:

Bogucka M., Dzieje kultury polskiej do 1918 roku, Wrocław 1987;

Brückner A., Dzieje kultury polskiej, t. 2-4, Warszawa 1946, 1958, 1991;
Bystroń J., Dzieje obyczajów w dawnej Polsce. Wiek XVI-XVIII, Warszawa 1994;
Hernas Cz., Barok, Warszawa 1973;
Klimowicz A., Oświecenie, Warszawa 1977;
Mikulski K., Wijaczka J., Historia Powszechna. Wiek XVI-XVIII, Warszawa 2011;
Rietbergen P., Dzieje kultury, Warszawa 2001;
Tatarkiewicz W., Historia filozofii, t. II, różne wydania;
Tazbir J., Studia nad kulturą staropolską, Kraków 2001.

Lektury uzupełniające:

Barycz H., W blaskach epoki Odrodzenia, Kraków 1968.
Bogucka M., Dzieje kultury polskiej do 1918 roku, Wrocław 1987;
Graff T., Szkoły Nowodworskie w Rzeczypospolitej Obojga Narodów – do reformy kołłątajowskiej w 1777 roku [w:] pod red. T. Graffa i G. Urbanka [red.], 420 lat Szkół Nowodworskich. Wydanie Jubileuszowe I Liceum Ogólnokształcącego im. Bartłomieja Nowodworskiego w Krakowie, Kraków 2008, s. 7-38;
Graff T., Marcin Wadowita - wybawca arianina Fausta Socyna: portret miłosiernego profesora w dobie srebrnego wieku [w:] pod red. P.F. Nowakowskiego i W. Szymborskiego [red.], Miłosierdzie – teoria i praktyka życiowa, Kraków 2009, s. 281-295;
Kitowicz J., Opis obyczajów za panowania Augusta III, t.1-2, Wrocław 2003;
Kuchowicz Z., Miłość staropolska, Łódź 1982;
Kultura religijna i społeczna Małopolski od XIII do XVI wieku, Tarnów 2011;
Mankowski T., Mecenat artystyczny Stanisława Augusta, Warszawa 1976;
Opaliński E., Kultura polityczna szlachty polskiej w latach 1587-1652, Warszawa 1992;
Tazbir J., Studia nad kulturą staropolską, Kraków 2001.

Uwagi: